

การใช้วิธีสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนสาขาวิชาการท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

Implementation of Constructionism Learning Theory to Promote English Speaking Ability of Vocational Students Majoring in Tourism

พรศิริ อุปากำ (Pornsiri Oupakham)^{1*} ยุทธศักดิ์ ชื่นใจชน (Yutthasak Chuenchaichon)²

^{1,2}สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับ การสอนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 3 โรงเรียนลำปางพาณิชยการและเทคโนโลยี ใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนที่ใช้ ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม จำนวน 1 แผน แบบทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและแบบ สัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม ข้อมูล ได้รับการวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น หลังได้รับการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิ สซึม และนักเรียนมีความคิดเห็นเชิงบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม

คำสำคัญ: ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม, ความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ

Abstract

This study aims to examine the impact of using the Constructionism Theory on teaching and learning speaking English and explores opinions about this teaching method. The participants were 20 third-year vocational students at Lampang College of Commerce and Technology. In this study, the research instruments were the lesson plan using the Constructionism Theory, English Speaking Ability Test (i.e. pre- and post- tests), and interviews. The data were analyzed by using frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test. The results showed that this teaching method significantly improved these participants' speaking abilities. In addition, these participants had very positive attitudes towards this teaching method.

Keywords: Constructionism Theory, English Speaking Ability

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย ความรู้และข้อมูลต่างๆ แพร่หลายอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจและสังคม ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่ง ที่ถูกใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารและศึกษาหาข้อมูลความรู้ ตลอดจนการประกอบอาชีพในยุค โลกไร้พรมแดนเป็นภาษากลางที่หลายๆ ประเทศให้การยอมรับในการติดต่อสื่อสารและมีบทบาทมากใน

ปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในปี พ.ศ. 2558 นี้ จะมีการเปิดการค้าเสรีอาเซียน และตามกฎบัตรอาเซียน ข้อ 34 บัญญัติว่า “the working language of ASEAN shall be English” ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียน ทั้งในด้านการติดต่อสื่อสารและประกอบอาชีพ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศมีแนวทางวิธีสอนที่หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการสื่อสาร ซึ่งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษานั้นเป็นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (English for specific purposes: ESP) กล่าวคือเป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนที่กำลังเปลี่ยนสถานะจากวัยเรียนเข้าสู่วัยทำงาน (Robinson, 1980) กิจกรรมการเรียนการสอนและหลักสูตรเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะจะมีความแตกต่างจากภาษาอังกฤษพื้นฐาน (general English) อย่างชัดเจน กล่าวคือ การออกแบบกิจกรรมตลอดจนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะต้องอยู่บนพื้นฐานของความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก (Hutchinson & Walters, 1994)

รุ่ง แก้วแดง (2540) ได้วิเคราะห์สภาพการเรียนการสอนของประเทศไทยว่า ที่ผ่านมา ครูมีบทบาทในการทำกิจกรรมต่างๆมากกว่าผู้เรียน กิจกรรมการเรียนการสอนส่วนใหญ่ยึดตัวครู หลักสูตรเนื้อหาวิชา และ การวัดผลเป็นหลัก เป็นเหตุให้ผู้เรียนขาดความสามารถการสร้างความรู้ด้วยตนเอง นอกจากนั้นบทบาทของผู้เรียนเป็นผู้รับความรู้จากครู ทำให้ผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ฝึกฝนการเรียนรู้ด้วยตนเอง และจากทฤษฎี cone of experience ของ Edgar Dale (1946) นักการศึกษาระดับโลก ระบุไว้ชัดเจนในส่วนฐานของปิรามิดว่า การเรียนเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ จะต้องมีการแลกเปลี่ยนพูดคุยกัน มีการลงมือปฏิบัติ และสามารถสอนผู้อื่นได้

ด้านการเรียนรู้ภาษาที่สอง Brown (1994) กล่าวว่า ผู้เรียนควรได้รับโอกาสในการฝึกฝนภาษาอย่างเพียงพอ ซึ่งจะช่วยให้เขาเรียนรู้ภาษาในบริบทที่เป็นธรรมชาติ เนื่องจากกระหว่างการปฏิสัมพันธ์ ผู้เรียนจะสามารถสร้างบทสนทนาด้วยตัวเองและสร้างความหมายที่เขาเข้าใจ ซึ่งเป็นส่วนส่งเสริมการเรียนรู้ของตัวเอง นอกจากนี้ Krashen (1982) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการรับรู้ภาษาที่สองไว้ว่า จุดมุ่งหมายของห้องเรียนไม่เพียงเพื่อผลิตผู้พูดที่สามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่ว แต่เป็นการสร้างผู้เรียนให้สามารถใช้ความสามารถทางภาษาของตัวเองและใช้ตัวป้อนทางภาษา (input) ในโลกแห่งความเป็นจริง เพื่อบรรลุความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษใน การทำงานของแต่ละคนการเรียนรู้ภาษาสามารถเกิดขึ้นได้เมื่อบุคคลนั้นเข้าไปเกี่ยวข้องกับภาษาในการสื่อสาร

เมื่อพิจารณาถึงทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม เป็นทฤษฎีที่พัฒนาโดย Papert แห่งสถาบัน Massachusetts Institute of Technology (MIT) ในปี ค.ศ.1960 โดยมีรากฐานมาจากทฤษฎี constructivism ที่ให้ความสำคัญด้านกระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน การเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม เป็นการเรียนรู้โดยการใช้ปฏิบัติ หรือสร้างสิ่งต่างๆ ขึ้นมา (Papert, 1999) นอกจากนี้ Papert ยังได้ให้ความสำคัญกับการมีวัสดุสำหรับสร้างองค์ความรู้ที่หลากหลายและเพียงพอ เพื่อเป็นสื่อช่วยคิด ช่วยให้สิ่งที่เรียนรู้ได้ยากกลายเป็นรูปธรรม ช่วยให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้เอง เมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้สร้างองค์ความรู้นั้นด้วยตัวเอง ผู้เรียนก็จะเข้าใจสิ่งต่างๆ อย่างลึกซึ้ง มีความสามารถในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี (Papert, 1993)

สำหรับการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม มีรายงานการวิจัยหลายฉบับที่ยืนยันว่าการสอนตามแนวคิดทฤษฎีคอน

สตรัคชันนิสซึม ส่งผลดีต่อความสามารถทางการพูดของผู้เรียน ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ พัชร พุ่มลำเจียก (2544) รุ่งรัตน์ มงทะเล (2545) อับษร ธรรมสโรช (2547) และ อีราพร แซ่แห้วและคณะ (2552) ที่ได้ทำการศึกษา การใช้วิธีสอนภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม และพบว่าผู้เรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน เนื่องจากการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติถ่ายทอดความรู้หรือความคิดโดยใช้ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มีการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมซึ่งมีผลดีต่อ การเรียนรู้ภาษา

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม เพื่อนำผลที่ได้ไปพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะการพูดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม

คำถามการวิจัย

1. หลังได้รับการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม นักเรียนจะมีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนได้รับการสอนหรือไม่
2. นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม (Constructionism)

Seymour Papert (1999) แห่ง Massachusetts Institute of Technology (MIT) สหรัฐอเมริกา บิดาแห่งทฤษฎีการศึกษา คอนสตรัคชันนิสซึม ได้กล่าวว่า ความรู้เกิดจากการสร้างขึ้นโดยตัวผู้เรียน การศึกษาตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม จะประกอบด้วยการจัดโอกาสให้กับผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ซึ่งการเรียนรู้ที่ดีไม่ได้มาจากการหาวิธีสอนต่างๆ มาให้ครูแต่มาจากการให้โอกาสตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดีกว่าแก่ผู้เรียนในการสร้างความรู้

สุชิน เพ็ชรรักษ์ (2548, อ้างใน สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2556) ได้กล่าวถึงหลักการสำคัญของทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม ดังนี้

1. มีหลักการที่นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง
2. หลักการที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้
3. หลักการเรียนรู้จากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อม
4. หลักการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ

จากการศึกษาแนวทางจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม มีแนวทางการจัดการเรียนรู้ดังนี้ (สุชิน เพ็ชรรักษ์, 2544)

1. เน้นความสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และความสำคัญของความรู้เดิม

2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้แสดงความรู้ได้ด้วยตนเอง และสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเองได้
3. การเรียนรู้ต้องให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง ค้นหาความรู้ด้วยตนเอง จนค้นพบความรู้และรู้จักสิ่งที่ค้นพบ เรียนรู้วิเคราะห์ต่อจนรู้จริงว่า ลึกๆ แล้วสิ่งนั้นคืออะไร มีความสำคัญมากน้อยเพียงไร และศึกษาค้นคว้าให้ลึกซึ้งลงไป การเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้จากการสร้างสิ่งที่มีความหมายกับตนเอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พัชร พุ่มลำเจียก (2544) ได้ศึกษาการใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีสร้างสรรคความรู้นิยม (constructionism) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดเชิงสร้างสรรค์และความภาคภูมิใจในตนเอง ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิชาเอกการบัญชี ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนที่ใช้ทฤษฎีสร้างสรรคความรู้นิยม แบบสัมภาษณ์วัดความสามารถด้านการฟัง-พูดเชิงสร้างสรรค์ และแบบวัดความภาคภูมิใจในตนเอง การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีคะแนนความสามารถการฟัง-พูดเชิงสร้างสรรค์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดและนักศึกษามีความภาคภูมิใจในตนเองสูงกว่าก่อนได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีสร้างสรรคความรู้นิยม

รุ่งรัตน์ มอทะเล (2545) ศึกษาการใช้การสอนแบบซักชวนเสริมด้วยการสอนแบบสร้างสรรคความรู้นิยม (constructionism) เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดและลดความวิตกกังวลของผู้เรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปวงวิทย์วิทยา อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนแบบซักชวนเสริมด้วยการสอนแบบสร้างสรรคความรู้นิยม แบบวัดความสามารถทางการพูดและแบบทดสอบความวิตกกังวลก่อนและหลังได้รับการสอน กลุ่มเป้าหมายทำแบบวัดความสามารถทางการพูดและแบบทดสอบความวิตกกังวลก่อนและหลังได้รับการสอน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถทางการพูดเพิ่มขึ้นภายหลังได้รับการสอนแบบซักชวนเสริมด้วยการสอนแบบสร้างสรรคความรู้นิยมและมีคะแนนความวิตกกังวลลดลงหลังได้รับการสอนแบบสร้างสรรคองค์ความรู้นิยม

อัปสร ธรรมสโรช (2547) ได้ทำการศึกษา เรื่องการใช้การสอนตามแนวคิดสร้างสรรคความรู้นิยม เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและทัศนคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรี กลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนตามแนวคิดสร้างสรรคความรู้นิยม แบบทดสอบความสามารถทางการพูดและแบบวัดทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ กลุ่มเป้าหมายทำการทดสอบความสามารถทางการพูดก่อนและหลังการสอนตามแนวคิดสร้างสรรคความรู้นิยม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนตามแนวคิดสร้างสรรคความรู้นิยมมีระดับความสามารถทางการพูดสูงขึ้นจากระดับ ปานกลางเป็นระดับดี และนักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ธีราพร แซ่หว่อและคณะ (2552) ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังได้รับการสอนโดยใช้ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม และเปรียบเทียบความสามารถภาษาอังกฤษในชั้นเรียน

ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึมกับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเก็บข้อมูลโดยการวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษก่อนเรียน แล้วจึงดำเนินการสอน ทดสอบหลังเรียนหลังจาก การสอนเสร็จสิ้น ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีพัฒนาการของการเขียนแต่ละงานเพิ่มขึ้น และมีความสามารถทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น หลังได้รับการสอนโดยใช้ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประเภทของงานวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชา การท่องเที่ยว โรงเรียนลำปางพณิชยการและเทคโนโลยี ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 20 คน เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น คือ การสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม วิชาภาษาอังกฤษอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จำนวน 1 แผน ระยะเวลา 8 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 16 คาบ ซึ่งมีขั้นตอนการสอน 6 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นกระตุ้นความรู้เดิม เป็นขั้นที่ผู้เรียนแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจเดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่จะเรียน ในขั้นตอนนี้ผู้สอนจะได้ทราบองค์ความรู้เดิมของนักเรียน เพราะจะเป็นสิ่งที่จะบอกได้ว่า ผู้เรียนจะมีความสามารถรับรู้ความรู้ใหม่ได้หรือไม่ เพียงใด ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปภาพสถานที่ท่องเที่ยวโดยใช้ความรู้ความเข้าใจที่เขา มีอยู่

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นเชื่อมโยงความคิด เป็นการรับและดูดซึมความรู้ใหม่ เข้าไปในสมอง ผู้สอนให้ความรู้แก่ผู้เรียนเพื่อเป็นความรู้พื้นฐานก่อนการลงมือปฏิบัติ ให้ความรู้ด้านคำศัพท์ โครงสร้างภาษา และการพูดนำเสนอ ผู้สอนเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเข้ากับสิ่งผู้เรียนกำลังจะเรียนรู้และแสดงเนื้อหาเกี่ยวกับหัวเรื่อง เพื่อให้เด็กนักเรียนมีความรู้หรือประสบการณ์เพื่อนำไปใช้ในการเรียนรู้สิ่งใหม่

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นวางแผนการเรียนรู้ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนปรับความรู้ใหม่ที่ดูดซึมเข้าไปกับความรู้เก่าโดยผู้สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการอภิปรายในกลุ่มและแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นกันโดยการระดมสมอง วางแผนการปฏิบัติการเรียนรู้ การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวัดเพื่อเตรียมบรรยายเป็นภาษาอังกฤษแก่นักท่องเที่ยว

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นปฏิบัติการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ ขั้นรวบรวมข้อมูล โดยนักเรียนค้นคว้าหาข้อมูลจากสื่อที่หลากหลาย หลังจากนั้นก็นำข้อมูลที่ได้อีกมาถ้กรอง การจัดกิจกรรม

ให้นักเรียน มีโอกาสเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญและการไปเยี่ยมชมสถานที่จริง เพื่อให้นักเรียนได้สัมผัสและเข้าใจกับสิ่งต่างๆ ได้อย่างลึกซึ้ง จนได้ข้อมูลส่วนที่เป็นประโยชน์ แล้ววิเคราะห์ สังเคราะห์ให้เป็นองค์ความรู้ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง ในชั้นทดลอง ผู้เรียนประยุกต์ใช้ความรู้และฝึกปฏิบัติการพูดบรรยายวัดที่นักเรียนเลือกและสนใจ เป็นการฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน และในชั้นฝึกปฏิบัติในสถานที่จริง นักเรียนนำข้อมูลที่ฝึกปฏิบัติไปใช้กับสถานการณ์จริงโดยการให้ข้อมูลวัดแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ณ สถานที่ที่นักเรียนเลือก โดยมีการบันทึกวิธีวิเคราะห์การบรรยาย

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นแสดงผลการเรียนรู้ นักเรียนนำเสนอผลการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ เช่น powerpoint, window media maker, และ photoshop ตามความถนัดของนักเรียน นักเรียนได้ตรงความรู้ที่ได้รับและการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง การให้คำแนะนำกับกลุ่มที่นำเสนอ

ขั้นตอนที่ 6 ขั้นประเมินผลการเรียนรู้ ผู้เรียน เพื่อนร่วมชั้นและครูร่วมประเมินผลการเรียนรู้ สรุปกระบวนการเรียนรู้ การแก้ไขปัญหา ความรู้และทักษะที่ได้รับจากการทำงาน

2. แบบทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยให้นักเรียนบรรยายวัดในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง โดยวัดที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน คือวัดศรีปิงขัย และการทดสอบหลังเรียนคือ วัดปงสนุก ผู้เรียนมีเวลาเตรียมตัวก่อนการสอบพูด 30 นาที นักเรียนพูดบรรยายวัดเป็นภาษาอังกฤษ ภายในเวลา 5-10 นาที

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษที่ปรับจาก กัลยาณี เรื่องมานะมงคล (2545) ในการประเมินผลการทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งก่อนและหลังได้รับการสอน โดยมีองค์ประกอบของการประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ 4 ด้าน ได้แก่ โครงสร้าง เนื้อหา การใช้ภาษา และการนำเสนอ ในแต่ละด้านจะให้คะแนน 1-5 คะแนน รวมทั้งหมด 20 คะแนน

สำหรับการให้คะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษนี้ ผู้ประเมิน 4 ท่านเป็นผู้ให้คะแนน และผู้วิจัยนำคะแนนรวมที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที

3. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนต่อความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษหลังได้รับการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึมเป็นแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เรียนหลังจากการเรียนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม จำนวน 5 คน โดยการใช้การเลือกโดยการสุ่มอย่างมีระบบ (systematic random sampling) (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2538) กำหนดเลขเริ่มต้นที่ลำดับที่ 4 อ่านข้ามทีละ 3 คน ได้กลุ่มตัวอย่างสำหรับการสัมภาษณ์ คือผู้เรียนลำดับที่ 4, 8, 12, 16 และ 20 โดยผู้สัมภาษณ์เป็นผู้ถามคำถาม และให้นักเรียนพูดแสดงความคิดเห็นต่อความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนและความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ผ่านมามีต่อความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม ภายในเวลา 5-10 นาที

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการสอน โดยใช้เกณฑ์ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น

2. ทำการสอนตามแผนการสอน วิชาภาษาอังกฤษอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รหัส 2000-1225 ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น โดยจะเริ่มสอนตั้งแต่วันที่ 30 กรกฎาคม 2557 ถึงวัน 15 กันยายน 2557 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 8 สัปดาห์

3. ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากจบแผนการเรียนรู้ในสัปดาห์ที่ 8 โดยใช้เกณฑ์ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น

4. นำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและหาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ด้วยการทดสอบที่ กรณีกลุ่มทดลองไม่เป็นอิสระต่อกัน t-test for dependent sample

5. สัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนหลังได้รับการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึมที่มีต่อความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษภายหลังจากการสอนเสร็จสิ้น 2 สัปดาห์

6. นำความคิดเห็นของนักเรียนมาเขียนสรุปและวิเคราะห์เนื้อหาด้วยเทคนิค content analysis

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม spss for windows เพื่อหาค่าสถิติดังต่อไปนี้

1. ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม

2. ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนและหลังด้วยการทดสอบที่ กรณีกลุ่มทดลองไม่เป็นอิสระต่อกัน t-test for dependent samples

3. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียน ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และจำแนกตามขั้นตอนการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนมีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น หลังได้รับการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม

2. นักเรียนมีความคิดเห็นเชิงบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่องการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสาขาวิชาการท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีผลคะแนนความสามารถทาง การพูดสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พัทธพุ่มลำเจียก (2544) รุ่งรัตน์ มอทะเล (2545) อัปพร ธรรมสโรช (2547) และ ชีราพร แซ่เหั่วและคณะ (2552) ทั้งนี้จะเนื่องจาก

ประการแรก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ศัพท์ สำนวนภาษา ไวยากรณ์ รวมถึงการออกเสียงจากระดับคำไปถึงระดับประโยค ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้จากระดับง่ายและค่อยๆเปลี่ยนไปเป็นระดับยากขึ้นตามระดับความสามารถของผู้เรียน

ประการที่สอง การเรียนการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง ซึ่งในชั้นปฏิบัติการเรียนรู้ พบว่า ผู้เรียนได้มีโอกาสพูดคุยกับ

อาจารย์ชาวต่างชาติเพื่อฝึกฝนการออกเสียง ขอคำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับการทำงาน การฝึกพูด บรรยายกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในสถานที่จริง เหล่านี้ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งเป็นผลดีต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ประการที่สุดท้าย การเรียนการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึม เป็นการเรียนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ คือ ผู้สอนทำหน้าที่เพียงเป็นผู้นำเสนอประเด็น ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาของผู้เรียน ในชั้นวางแผนการเรียนรู้ ผู้เรียนได้เรียน ลงมือปฏิบัติ คิดวิเคราะห์ ระดมสมองร่วมกับเพื่อนในกลุ่มใน สิ่งที่ตนเองเลือกและสนใจ เนื้อหาวิชาที่ผู้เรียนได้เรียนล้วนเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตของผู้เรียน ทำให้เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้

กล่าวโดยสรุป ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น เนื่องจากกิจกรรมที่นักเรียนเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและสถานที่จริงนั้น เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความมั่นใจในสิ่งที่นักเรียนจะสื่อสาร หากมีการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องจะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้น

รายการอ้างอิง

- กัลยาณี เรื่องมานะมงคล. (2545). รายงานวิจัย เรื่อง การสร้างและพัฒนามาตรวัดประเมินสัมฤทธิ์ผลของการพูดแบบนำเสนอสำหรับรายวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษชั้นสูง. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีราพร แซ่หั่วและคณะ. (2552). การพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พัชร พุ่มลำเจียก. (2544). การใช้วิธีสอนตามแนวทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้นิยมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดเชิง สร้างสรรค์ และความภาคภูมิใจในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รุ่ง แก้วแดง. (2540). ปฏิบัติการศึกษไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน.
- รุ่งรัตน์ มองทะเล. (2545). การใช้การสอนแบบชักชวนเสริมด้วยการสอนแบบสร้างสรรค์องค์ความรู้นิยม เพื่อส่งเสริม ความสามารถทางการพูดและลดความวิตกกังวลของผู้เรียน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สุชิน เพ็ชรรักษ์. (2544). รายงานวิจัย เรื่อง การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญาในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). ถอดบทเรียนการพัฒนาการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วย ปัญญา(Constructionism)ของสถานศึกษา ชุมชน ภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ.
- อัปษร ธรรมสโรช. (2547). การใช้การสอนตามแนวคิดสร้างสรรค์ความรู้นิยมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูด ภาษาอังกฤษและทัศนคติของนักศึกษาปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- Brown, D. (1994). **Principles of Language Learning and Teaching**. New Jersey: Prentice Hall.
- Dale, E. (1946). **Audio-Visual Methods in Teaching**. NY: Dryden Press.
- Hutchinson, T., & Walters, A. (1994). **English for Specific Purposes**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Krashen, S. (1982). **Principles and Practice in Second Language Acquisition**. Oxford: Pergamon Press.
- Papert, S. (1993). **Mindstorms: Children, Computers, And Powerful Ideas**. *Basic Books*. New York: Harper Collins Publishers, Inc.
- _____. (1999). **Introduction: What is Logo? And Who Need It? In Logo Philosophy And Implementation**. LCSl.
- Robison, P.C. (1980). **ESP (English for Specific Purposes)**. Oxford: Pergamon Press.